

УДК 338.48:502.131.1:351
DOI 10.15673/fie.v16i4.3064

Добрянська Н.А.

докторка економічних наук, професорка
завідувачка кафедри туристичного бізнесу і рекреації
E-mail: n.a.dobrianska@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-0826-8840

Лебедєва В.В.

докторка економічних наук, професорка
кафедра туристичного бізнесу і рекреації
E-mail: veralebedeva@ukr.net
ORCID ID: 0000-0001-8127-4860

Курченко Д.С.

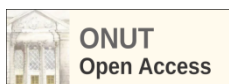
аспірант
кафедра публічного управління та адміністрування
Одеський національний технологічний університет
вул. Канатна 112, м. Одеса, Україна, 65039
E-mail: kurchenko_denys@ukr.net
ORCID ID: 0009-0000-1411-1770

СТАЛИЙ РОЗВИТОК РЕГІОНІВ ЧЕРЕЗ ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТУРИЗМОМ: МЕХАНІЗМИ, ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сучасні тенденції розвитку світової економіки дедалі більше акцентують увагу на необхідності забезпечення сталого розвитку. Туризм, як одна з найдинамічніших галузей світової економіки, відіграє важливу роль у досягненні цієї мети. Метою даного дослідження є визначення та охарактеризувати взаємодію публічного управління туризмом і сталого розвитку регіонів для оптимізації управлінських практик. В умовах сучасного світу публічне управління туризмом стикається із новими викликами. Цифровізація змінює способи комунікації і потребує інтеграції інновацій, здатних підвищити прозорість процесів. Екологічні кризи змушують ставити питання про відповідальне використання природних ресурсів і збереження біорізноманіття, що безпосередньо впливає на життєздатність туристичних ініціатив. Зміна клімату, зростання попиту на етичний і сталий туризм, розвиток локальних громад – усе це вимагає нових інструментів управління.

Туризм повинен не тільки приносити дохід, а й забезпечувати сталі соціальні зміни: створювати робочі місця, підтримувати локальні громади, стимулювати культурний обмін. Екологічний аспект залишається надзвичайно важливим. Туристичні об'єкти, які не враховують потреби довкілля, втрачають свою привабливість у довгостроковій перспективі.

Ключові слова: туристична інфраструктура, маркетинг туристичних дестинацій, туристичні потоки, сталий розвиток, регуляторні рамки.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)
<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Публічне управління в туристичній галузі має унікальну здатність інтегрувати економічні, соціальні та екологічні інтереси, створюючи підґрунтя для стійкого розвитку регіонів. Туризм тут стає своєрідним мостом між локальними громадами, природними ресурсами та економічними потребами. Важливість цього взаємозв'язку очевидна, адже регіон, який прагне зберегти свою автентичність і водночас бути привабливим для відвідувачів, потребує зваженого і комплексного підходу. Ефективне управління у цій сфері базується на здатності враховувати локальні особливості.

Аналіз останніх публікацій по проблемі. Теоретичні аспекти стратегічного управління туризмом розкрито у роботах Н.М. Богдан [1], Г.М. Брусільцевої [2], які акцентують увагу на інструментах і моделях ефективного управління. Роль екологічного

туризму та його вплив на стійкість регіональних економік розглянуто в роботах Г.О. Горіної [3]. Н.А. Добрянська [4] оцінила поточну ситуацію на ринку готельних послуг, виявивши його динамічність та постійний пошук нових рішень, тоді як питання кластеризації туристичних підприємств та міжрівневої координації досліджував К. А.Пойченко [5].

Значний внесок у розкриття міжнародного досвіду у сфері публічного управління туризмом зробили зарубіжні науковці. І. Керванкірран [6], М. Кусумано [7] та П. Рейс [8] досліджували нерівномірний розвиток туристичних регіонів і його залежність від державної політики. У сфері сталого місцевого розвитку через туризм увагу привертають роботи С. Барбоса [9] та Е. Буїтраго [10], які аналізують стратегії збереження культурної спадщини та залучення місцевих громад. Інтеграцію екологічних принципів у публічне управління туризмом висвітлюють Н. Араужо [11] і Л. Сант'ана [12].

Формулювання цілей дослідження. Метою статті є характеристика взаємодії публічного управління туризмом і сталого розвитку регіонів для оптимізації управлінських практик.

Виклад основних результатів та їх обґрунтування. Публічне управління відіграє роль координатора в цьому складному процесі. Його завданням стає не лише регулювання галузі, але й побудова довіри між учасниками ринку, громадами та туристами. Це вимагає інтеграції багатьох дисциплін: економіки, екології, соціології, правознавства. Успішні приклади регіонів, де екологічні ініціативи були реалізовані у партнерстві з місцевими громадами, демонструють, наскільки вагомим є синергія між державним управлінням і місцевими ініціативами.

Перш за все, важливо зрозуміти, що сталий розвиток у контексті туризму не обмежується лише створенням вигідних умов для розвитку інфраструктури чи залученням інвестицій. Мова йде про формування системи, яка враховує вплив на екосистеми, соціальну відповідальність, а також економічну стабільність регіонів. Як зазначає Г.М. Брусільцева [2], концепція сталого туризму передбачає розвиток таких стратегій, які дозволяють зберегти природні ресурси та покращити якість життя місцевих громад, не перешкоджаючи розвитку туристичних індустрій.

Механізми публічного управління туризмом в такому контексті повинні включати не тільки створення правових норм і регламентів, але й розробку механізмів моніторингу і оцінки ефективності впроваджених стратегій. Роль держави тут полягає у підтримці інфраструктури, але також у стимулюванні

відповідальних практик серед підприємців і місцевих громад. Одним з таких механізмів є кластеризація туристичних підприємств, яка дозволяє об'єднати зусилля на різних рівнях управління для досягнення спільних цілей. Як показують дослідження Н.М. Богдан [1], цей підхід допомагає зосередити ресурси, розвивати інноваційні туристичні продукти та створювати більш стійкі економічні моделі.

Сталий розвиток регіонів через публічне управління туризмом набуває особливої важливості в умовах глобалізаційних процесів і швидко змінюваного середовища. Туризм, як одна з важливих складових економічного розвитку, на сучасному етапі стикається з численними викликами, серед яких особливу роль відіграють питання екологічної відповідальності, соціальної інтеграції та економічної стійкості регіонів. У цих умовах публічне управління стає не тільки ключовим інструментом для формування ефективної стратегії розвитку, а й важливим механізмом для забезпечення балансу між економічними інтересами та соціально-екологічними вимогами.

У контексті сталого розвитку, публічне управління туризмом повинно включати не лише розвиток інфраструктури та інвестицій у туристичний сектор, але й формування відповідних політик, що забезпечують довгострокову конкурентоспроможність та збереження природного й культурного середовища (рис.1). Це передбачає глибоке розуміння взаємозв'язку між економічними, соціальними та екологічними аспектами, що має знайти своє відображення у практиці державного регулювання.

Рис.1. Сталий туризм: формула довгострокової конкурентоспроможності

*побудовано авторами на основі інформації [13]

Сталий розвиток регіонів через публічне управління туризмом реалізується як багаторівневий процес, що інтегрує економічні, соціальні та екологічні цілі. Схема чітко демонструє, як ці компоненти взаємопов'язані, формуючи механізми, спрямовані на гармонізацію різних сфер життя регіональних громад.

В основі управлінських рішень лежить підтримка місцевих громад, яка забезпечує активну залученість населення до процесів прийняття рішень і підвищення якості життя. Залучення громад відкриває можливості для розвитку, створюючи умови для модернізації регіону без втрати локальної унікальності. Одним із напрямів стає розвиток санітарно-курортних комплексів, що не лише впроваджує сучасні стандарти інфраструктури, а й зберігає рекреаційний потенціал територій для майбутніх поколінь. Цей аспект висвітлено в роботах Г.О. Горіної [3], де наголошується на важливості взаємодії природних і соціальних компонентів.

Збереження культурних традицій є одним із ключових елементів сталого туризму. Воно створює платформу для побудови ідентичності регіону, сприяючи його конкурентоспроможності на міжрегіональному рівні. Дослідження Н.А. Добрянської [4] підкреслюють, що інтеграція культурних цінностей у туристичну пропозицію підвищує її якість, зберігаючи автентичність.

Екологічна складова також не залишається поза увагою. Екологічно чистий регіон стає не лише базисом для туристичної діяльності, а й основою для збереження біорізноманіття, гармонійного розвитку територій та соціальної стабільності. У цьому контексті роботи К. А. Пойченко [5] пропонують підходи до інтеграції екологічних стандартів у державну політику управління туризмом.

Ефективність реалізації цих процесів проявляється у формуванні конкурентних переваг, які стимулюють економічне зростання регіонів. Прогресивне громадське суспільство, що виникає як результат активної участі громадян, створює сприятливий клімат для співпраці між державними установами, бізнесом і місцевими громадами. Водночас розвинута культурна інфраструктура підтримує збереження матеріальної та нематеріальної спадщини, стаючи основою для довготривалих стратегій розвитку.

У такому поєднанні економічні, соціальні та екологічні пріоритети працюють синхронно, утворюючи основу для сталого розвитку регіонів. Публічне управління виступає механізмом координації, що дозволяє збалансувати ці аспекти, перетворюючи туризм на інструмент системного розвитку.

Однак, незважаючи на очевидні переваги, реалізація таких стратегій на практиці стикається з низкою викликів. Одним із головних є недосконалість існуючих інструментів моніторингу та оцінки сталості туризму. Більшість регіонів все ще не має ефективних систем для оцінки впливу туристичних потоків на навколишнє середовище і місцеві громади. Це створює певні проблеми, оскільки відсутність чітких індикаторів не дозволяє коригувати стратегії вчасно. Як зазначає Н. Васильєва [14], більшість програм ста-

лого розвитку туризму недостатньо адаптовані до реальних умов окремих регіонів, що призводить до порушення балансу між розвитком і збереженням ресурсів.

Ще одним серйозним викликом є соціальні аспекти сталого туризму. Важливим елементом публічного управління є забезпечення участі місцевих громад у процесах планування і реалізації туристичних стратегій. Залучення місцевих жителів дозволяє не тільки підвищити соціальну згуртованість, а й забезпечити більш ефективне впровадження сталих практик. Погоджуються з цим і результати досліджень К. Пастух [15], які демонструють важливість інтеграції соціальних ініціатив у регіональні стратегії туризму.

У той же час, не можна ігнорувати і інші виклики, зокрема проблеми, що виникають через нестабільність політичної ситуації або економічні коливання. Так, як показує досвід, обмежене фінансування або недосконале правове регулювання можуть суттєво гальмувати ефективність реалізації сталих стратегій. Іноді навіть найкраще сплановані програми не досягають своїх цілей через відсутність належної координації між різними рівнями управління.

Публічне управління в цьому контексті має бути здатним не тільки формувати стратегії, але й здійснювати їх ефективне впровадження через регулювання та моніторинг туристичних підприємств. Водночас необхідно враховувати, концепція сталого розвитку туризму вимагає від публічного управління гнучкості та здатності адаптуватися до нових умов, використовуючи інноваційні підходи та інструменти.

Стратегічне планування в управлінні туризмом виявляє себе як один із найважливіших механізмів, що спрямовують розвиток галузі в руслі сталого розвитку регіонів. Його сутність полягає у створенні довгострокових програм, які гармонізують економічні, соціальні та екологічні інтереси. В Україні та за її межами це підтверджується практиками, які не лише координують діяльність державних органів, а й залучають ширше коло зацікавлених сторін. Баланс між короткостроковими результатами і довгостроковими цілями, визначає ефективність такого планування.

Інвестиційна підтримка доповнює ці процеси, забезпечуючи необхідну матеріальну базу. Вона проявляється у вигляді грантів, субсидій чи пільгових кредитів, спрямованих на модернізацію інфраструктури, стимулювання малого бізнесу або збереження культурної спадщини. Регіони, які інтегрують інвестиційні програми у свої стратегії, демонструють вищу динаміку сталого розвитку. Проте, нерівномірність доступу до ресурсів залишається проблемою, яка потребує уваги.

Додатковим ускладненням є нерівномірний доступ регіонів до ресурсів, включаючи фінансування, фахівців і технології. Це особливо гостро проявляється у малозабезпечених або віддалених регіонах, де центральна влада нерідко має обмежене уявлення про місцеві потреби. Аналіз, проведений Пастух К. [15] у сфері публічного управління, підкреслює, що універсальні управлінські підходи в таких умовах

стають малоефективними, потребуючи деталізації й адаптації до конкретних обставин. Ця проблема стає все більш помітною в контексті розвитку цифрових технологій, які стрімко змінюють управлінське середовище.

Інтеграція інноваційних технологій у публічне управління туризмом відкриває широкі можливості для регіонального розвитку, зокрема через оптимізацію комунікацій між суб'єктами, покращення якості послуг і впровадження екологічно спрямованих рішень. У сучасних умовах цифровізації технології стають ключовим інструментом трансформації туристичної галузі, особливо у контексті впровадження штучного інтелекту та автоматизації процесів управління. Використання таких інструментів дозволяє не тільки підвищити ефективність операційного управління, але й забезпечити краще управління даними та розширити доступ до туристичних продуктів, зберігаючи при цьому принципи сталого розвитку.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Публічне управління туризмом є невід'ємною складовою сталого розвитку регіонів, оскільки воно формує умови для ефективного використання туристичних ресурсів при збереженні екологічного балансу та соціальної стабільності. Однак, роль державних органів у цьому процесі не обмежується лише регулюванням або організацією інфраструктури. Во-

на полягає в стратегічному плануванні, яке враховує економічні, соціальні та екологічні аспекти розвитку, створюючи підґрунтя для сталих і довгострокових змін на місцевому рівні.

Стратегічне управління туризмом має бути спрямоване на інтеграцію туризму в загальний розвиток регіону, при цьому орієнтуючись на принципи сталості, які включають підтримку місцевих громад, створення нових робочих місць та збільшення економічних можливостей без шкоди для природного середовища. Це підкреслює важливість міжсекторальної координації. Взаємодія між державними органами, місцевими громадами та бізнесом дозволяє створювати комплекси інфраструктурних проектів, які стимулюють розвиток регіону, не порушуючи екологічної рівноваги.

Інший виклик полягає у збереженні екологічної стійкості. Моделі сталого розвитку туризму повинні бути побудовані таким чином, щоб вони не призводили до деградації природних ресурсів або забруднення довкілля. Крім того, суттєвим бар'єром для ефективного публічного управління є недостатня технологічна оснащеність регіонів. Використання новітніх цифрових технологій може значно підвищити ефективність управлінських процесів, проте наявність обмежених ресурсів на місцях ставить під питання впровадження таких інновацій.

Література

1. Богдан Н.М., Писаревський І.М., Погасій С.О. Управління якістю туристських послуг: підручник / за ред. І.М. Писаревського. Харків: Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О.М. Бекетова, 2021. 340 с.
2. Брусильцева Г.М., Зима О.Г. Правове регулювання туристичної діяльності: навч. посіб. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2019. 214 с.
3. Горіна Г.О. Державне управління туристичною діяльністю: навч. посіб. Кривий Ріг: ДонНУЕТ, 2021. 110 с. URL: <http://elibrary.donnuet.edu.ua/id/eprint/2259>. (дата звернення: 2.11.2024)
4. Добрянська Н.А., Саркісян Г.О., Ніколюк О.В., Єланська К.В. Аналіз міжнародного ринку готельних послуг: проблеми і тенденції розвитку // Економіка харчової промисловості. 2021. Т.13, вип. 4. С. 63-68. doi: 10.15673/fie.v13i4.2193
5. Пойченко К.А. Кластери як фактор структурування економіки // Стратегія економічного розвитку України: наук. зб. Київ: ХНЕУ, 2001. Вип. 7. С. 623-628.
6. Kervankıran İ., Eteman F. Does Tourism Reduce Regional Inequality? Spatial Appearance of Tourism Development in Turkey // Journal of Tourism Studies. 2023. Vol. 13. P. 30-50. doi: 10.6092/issn.2036-5195/10876
7. Cusumano M. An Integrated Analysis of Sustainable Tourism in Sicily (Italy) // Sustainable Tourism: Challenges and Solutions. 2024. P. 29-43. doi: 10.1007/978-3-031-48288-5_2
8. Reis P., Balão A. The role of public policies in the consolidation of sustainable tourism destination: the destination analysis of the historic villages of Portugal // Proceedings of the 2nd International Conference on Water Energy Food and Sustainability (ICoWEFS 2022). 2023. P. 375-385. doi: 10.1007/978-3-031-26849-6_39
9. Barbosa M., de Sá Medeiros H., Matos G. An Analysis of the Tourism State Policy Formation in Rondônia, Brazil // Journal of Tourism, Sustainability and Well-being. 2022. Vol. 10. № 2. P. 88-100. doi: 10.34623/8x4n-wy62
10. Buitrago E., Yñiguez R., Puig-Cabrera M., Santos J., Santos M. Artificial Intelligence and Sustainable Tourism Planning: A Hetero-Intelligence Methodology Proposal // Tourism & Management Studies. 2024. Т. 20. P. 45-59. doi: 10.18089/tms.2024si04
11. Araújo N., Otegui C.A. Sustainable Tourism Business. *Reference Module in Social Sciences*. Elsevier, 2024. doi: 10.1016/B978-0-443-13701-3.00015-3 URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/B9780443137013000153?via%3Dihub>. (дата звернення: 2.11.2024)
12. Sant'ana L., Bento L., Pereira D. Desenvolvimento Local e Sustentável: Uma realidade possível e necessária // Revista Científica ANAP Brasil. 2021. Vol. 14. № 35. P. 106-116. doi: 10.17271/19843240143520212928

13. Програма соціально-економічного та культурного розвитку області на 2024 рік / Одеська обласна державна (військова) адміністрація у взаємодії з територіальними органами центральних органів виконавчої влади. Одеса, 2024. 77 с. URL: <https://eko.od.gov.ua/wp-content/uploads/2024/03/rishennya-vid-01.03.2024-%E2%84%96625-viii.pdf> (дата звернення: 2.11.2024)

14. Васильєва Н., Васильєва О., Приліпко С. Публічне управління сталим розвитком територій // Збірник наукових праць ЛОГОС. 2020. С. 12–14. doi: 10.36074/24.04.2020.v2.03

15. Пастух К. Публічне управління та адміністрування в забезпеченні сталого розвитку територій: теоретико-організаційний аспект // Науковий вісник: Державне управління. 2022. № 1(11). С. 186–206. doi: 10.33269/2618-0065-2022-1(11)-186-206.

Стаття надійшла 25.10.2024

Стаття прийнята до друку 8.11.2024

Доступно в мережі Internet 20.12.2024

Dobrianska N.

Doctor of Economics, Professor
Head Department of Tourism Business and Recreation Department of Tourism Business and Recreation
E-mail: n.a.dobrianska@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-0826-8840

Lebedieva V.

Doctor of Economics, Professor
Department of Tourism Business and Recreation
E-mail: veralebedeva@ukr.net
ORCID ID: 0000-0001-8127-4860

Kurchenko D.

Postgraduate Student
Department of Public Administration
Odesa National University of Technology
Kanatna str., 112 Odesa, Ukraine, 65039
E-mail: kurchenko_denys@ukr.net
ORCID ID: 0009-0000-1411-1770

SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF REGIONS THROUGH PUBLIC TOURISM MANAGEMENT: MECHANISMS, CHALLENGES, AND PROSPECTS

In the article it has been considered that recent global economic trends highlight the growing importance of sustainable development. Tourism, widely recognized as one of the fastest-growing industries, can significantly contribute to this goal. By boosting economic growth, generating jobs, and promoting cultural exchange, it becomes a driving force for regional development. However, tourism also brings challenges. Exploring how public tourism management influences sustainable regional development is now a top priority for policymakers and researchers.

This research aims to explore the dynamic interaction between public tourism management and sustainable regional development to improve governance practices. Today, public tourism management encounters new challenges. Digitalization is transforming communication and calls for innovative approaches to enhance transparency and involve communities in decision-making. Environmental crises compel to raise questions of careful resource management and biodiversity conservation, both of which directly affect the success of tourism projects. Climate change, ethical travel demand, and community development require innovative strategies for managing tourism sustainably.

Finding a balance between economic gains and sustainable development has become a pivotal challenge in modern tourism management. While tourism offers significant potential to stimulate local economies and generate substantial revenue, its true value lies in fostering meaningful social impact. This includes creating stable employment opportunities, empowering local communities to participate in decision-making processes, and encouraging authentic cultural dialogue. However, environmental sustainability remains a critical foundation for long-term success. Tourist attractions that neglect ecological requirements – such as preserving natural resources and mitigating pollution – inevitably risk diminishing their appeal and economic viability, as modern travelers increasingly prioritize responsible tourism practices. Sustainable tourism, therefore, requires forward-thinking management strategies that integrate environmental, social, and economic considerations into a cohesive and resilient development framework.

Key words: tourism infrastructure, tourist destination marketing, tourism flows, sustainable development, regulatory frameworks.

References

1. Bohdan, N. M., Pysarevskyi, I. M., & Pohasii, S. O. (2021). *Upravlinnia yakistiu turystykykh posluh*. (I. M. Pysarevskyi, Ed.). Kharkivskyi natsionalnyi universytet miskoho hospodarstva im. O.M. Beketova.
2. Brusiltseva, H. M., & Zyma, O. H. (2019). *Pravove rehuliuвання turystychnoi diialnosti*. KhNEU im. S. Kuznetsia.
3. Horina, H. O. (2021). *Derzhavne upravlinnia turystychnoiu diialnistiu*. DonNUET. <http://elibrary.donnuet.edu.ua/id/eprint/2259> (Retrieved November 2, 2024)
4. Dobrianska, N. A., Sarkisian, H. O., Nikoliuk, O. V., & Yelanska, K. V. (2021). Analiz mizhnarodnoho rynku hotelnykh posluh: problemy i tendentsii rozvytku. *Ekonomika kharchovoi promyslovosti*, 13(4), 63-68. doi: 10.15673/fie.v13i4.2193
5. Poichenko, K. A. (2001). Klastery yak faktor strukturuvannia ekonomiky. *Stratehiia ekonomichnoho rozvytku Ukrainy*, 7, 623–628.
6. Kervankıran, İ., & Etaman, F. (2023). Does Tourism Reduce Regional Inequality? Spatial Appearance of Tourism Development in Turkey. *Journal of Tourism Studies*, 13, 30–50. doi: 10.6092/issn.2036-5195/10876.
7. Cusumano, M. (2024). An Integrated Analysis of Sustainable Tourism in Sicily (Italy). In: Negrușă, A.L., Coroș, M.M. (eds) *Sustainable Approaches and Business Challenges in Times of Crisis*. ICMTBHT 2022. Springer Proceedings in Business and Economics. Springer, Cham. doi: 10.1007/978-3-031-48288-5_2
8. Reis, P., & Balão, A. (2023). The Role of Public Policies in the Consolidation of Sustainable Tourism Destination: The Destination Analysis of the Historic Villages of Portugal. In *Proceedings of the 2nd International Conference on Water Energy Food and Sustainability*. ICoWEFS 2022. Springer, Cham. P. 375–385. doi: 10.1007/978-3-031-26849-6_39
9. Barbosa M., de Sá Medeiros H., & Matos G. (2022). An Analysis of the Tourism State Policy Formation in Rondônia, Brazil. *Journal of Tourism, Sustainability and Well-being*, 10(2), 88-100. doi: 10.34623/8x4n-wy62
10. Buitrago, E., Yñiguez, R., Puig-Cabrera, M., Santos, J., & Santos, M. (2024). Artificial Intelligence and Sustainable Tourism Planning: A Hetero-Intelligence Methodology Proposal. *Tourism & Management Studies*, 20, 45–59. doi: 10.18089/tms.2024si04
11. Araújo, N., & Otegui, C.A. (2024). Sustainable Tourism Business. In *Reference Module in Social Sciences*. Elsevier. doi: 10.1016/B978-0-443-13701-3.00015-3 <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/B9780443137013000153?via%3Dihub> (Retrieved November 2, 2024)
12. Sant'ana L., Bento L., Pereira D. (2021). Desenvolvimento Local e Sustentável: Uma realidade possível e necessária. *Revista Científica ANAP Brasil*, 14(35), 106-116. doi: 10.17271/19843240143520212928
13. Odeska oblasna derzhavna (viiskova) administratsiia u vzaiemodii z terytorialnymi orhanamy tsentralnykh orhaniv vykonavchoi vlady. (2024). *Prohrama sotsialno-ekonomichnoho ta kulturnoho rozvytku oblasti na 2024 rik*. <https://eko.od.gov.ua/wp-content/uploads/2024/03/rishennya-vid-01.03.2024-%E2%84%96625-viii.pdf> (Retrieved November 2, 2024)
14. Vasyliieva, N., Vasyliieva, O., & Prylipko, S. (2020). Publichne upravlinnia stalym rozvytkom terytorii. *Zbirnyk naukovykh prats AOHOΣ*, 12–14. doi: 10.36074/24.04.2020.v2.03
15. Pastukh, K. (2022). Publichne upravlinnia ta administruvannia v zabezpechenni staloho rozvytku terytorii: teoretyko-orhanizatsiinyi aspekt. *Naukovyi visnyk: Derzhavne upravlinnia*, 1(11), 186–206. doi: 10.33269/2618-0065-2022-1(11)-186-206

Received 25 October 2024

Approved 8 November 2024

Available in Internet 20.12.2024

Цитування згідно ДСТУ 8302:20

Добрянська Н.А., Лебедєва В.В., Курченко Д.С. Сталий розвиток регіонів через публічне управління туризмом: механізми, виклики та перспективи // Економіка харчової промисловості. 2024. Т.16, вип. 4. С. 47-52. doi: 10.15673/fie.v16i4.3064

Cite as APA style citation

Dobrianska, N., Lebedieva, V., & Kurchenko, D. (2024). Sustainable development of regions through public tourism management: mechanisms, challenges, and prospects. *Food Industry Economics*, 16(4), 47-52. doi: 10.15673/fie.v16i4.3064